

Иван Вазов

Епопеята

Пуста!¹ Черна! – битки люти!
Криволак! – погроми грозни!
Прищина! – бой, де се срути
царството на вечни козни!

Косово! – нов гроб отворен,
за тиранина съборен,
втора негова провала!
Призрен! – съдбоносна хала.

Ти, Прокупле! Ниш! Ти, Враня!
И ти Пирот страховити,
чули дивите стенанья
на пълчищата разбити.

И вий още толкоз други
кървави полета бойни:
чуки, долове, яруги –
зрители на сили знойни.

На напори урагански,
на усилия титански
на юнаците ни славни,
чудни, кат легенди давни;

спомени свети и чисти
вечно в паметта остали,
нови имена заристи
във народните скрижали,

имена, кат младост пресни,
и безсмъртни, кат идея
вековечна – дивни песни
от велика епопея!

Декември 1915 г.

КРАЙ

-
1. За извънредно кървавия и героичен бой при река Пуста привеждаме следните трогателни редове из писмото на един наш офицер: „Далеч! Западно от Лясковец, около бреговете на река Пуста, червено петно е разляно – свещена кръв на българските храбри синове. Там пак е пусто и спокойно и нито една сълза не се смеси с морето кръв! Там бе страшен бой: сръбското желязо срещаше българските железни гърди, а българското ура заглушаваше трясъка на 20-те сръбски батареи. Там взводове атакуваха и обръщаха в бяг сръбски дружини... Кой ще оплаче героите, които със своите трупове покриха пустите върхове около река Пуста!“

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4941>]